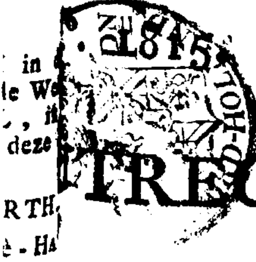
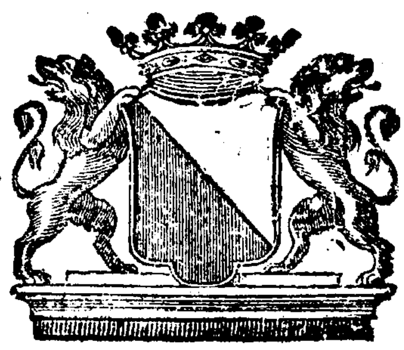

N°. 23.

[U]TRECHTSCHE COURANT.

Woensdag den 22. Februarij.

S P A N J E.

MADRID *den* 1. *Februarij.* De brieven uit Londen verwekken alhier niet weinig bekommering. Men zegt dat Engeland van ons de aanzienlijke sommen welken hij gedurende den oorlog voorgeschoten heeft, terugvraagt; en dat het de onmogelijkheid voorziende dat wij dezelve zullen voldoen, meent het regt te hebben zich in het bezit van een gedeelte onzer Americaansche bezittingen, te stellen.

De dubbelzinnige zending van den Heer *Canning* naar Portugal, is bij aanhoudenheid het onderwerp van zeer vele gissingen. De Portugeesche Armée staat genoegzaam geheel onder de orders van een Engelsch Generaal, en gereed de bevelen van het Kabinet van St. James te volgen.

MADRID *den* 2. *Februarij.* Brieven van Cadix van den .. Januarij berigten, dat ons Esquader, bestemd tot de expeditie naar America, zich onder zeil begeven, en die haven met eenen gunstigen wind verlaten hadt, doch dat hetzelve, na reeds 48 uren in zee geweest te zijn, terug gekomen was Sommigen schrijven deze spoedige terugkeering toe aan de verandering van het weder hetwelk ongunstig geworden is, terwijl anderen het aan bijzondere onbekende oorzaken toe schrijven.

I T A L I E N.

ROMEN *den* 1. *Februarij.* *Murat* heeft nieuwe demarches gedaan, om alle degene, die den Paus blijken van getrouwheid geven, tegen denzelven op te zetten.

Men heeft ontdekt, dat er groote verstandhoudingen in Romen plaats hadden; middelerwijl heeft Z. Heil. tegen niemand der verraders gestrengheid willen gebruiken." „ Ik wil liever de deuren des berouws dan die der gevangenis voor hen openen, zeide hij." Welk eene gematigdheid! Welk eene heldendeugd!

Men spreekt veel van een consistorie, waarin de stukken gelezen zullen worden, die, ter gelegener tijd, ter kennis der volken gebragt zijnde, strekken zullen, om licht te verspreiden over het gedrag van zoodanige lieden, die hun land vernielen, onder voorwendsel van hetzelve gelukkig te maken.

Wij zijn steeds in druk gedompeld door de tegenwoordigheid der Napolitaansche troepen, welke, in onze velden verspreid, alle wetten van krijgstucht schenden. De ongelukkigen vlugten van alle kanten herwaarts; men hoort slechts klagten en ziet slechts menschen, die tot ellende gebragt zijn.

De partij, welke Oostenrijk staat te kiezen, is ons onbekend. Deszelfs gezant heeft, den 29sten, twee couriers ontvangen, en sedert heeft men opgemerkt, dat hij eene audientie bij den kardinaal *Pacca* gehad heeft. Het schijnt, dat wij op die Mogendheid niet veel moeten rekenen.

Men verhaalt ons heden, dat de Napolitaansche troepen in de Marken, langs de oevers der Adriatische Zee, voorwaarts rukken en de drie legatien bezetten. Gebrek aan veilige communicatien belet ons te vernemen, wat er eigenlijk van die bewegingen is.

Z. Heil. heeft missien op alle pleinen van Romen gelast; zoo was het ook, toen *Attila* de hoofdstad der christen wereld bedreigde, dat de opper-priester hem gerustelijk afwachtte, niets hebbende om hem te weren, dan de regtvaardigheid zijner zaak en gezangen tot den Allerhoogsten opgezonden.

NAPELS *den* 29. *Januarij.* De oproeping bij wijze van vrijwillige dienstneming aan de jongelingen der Provincien gedaan, een veel grooter aantal dan men berekende opgeleverd hebbende, zoo heeft Zijne Majesteit bevolen de daartoe aangelegde Registers met den 1. Februarij te sluiten.

Op het Vaandel, bij de laatste revue, aan de Nationale Garde van Napels overhandigd, leest men te midden van eene Laurierkrans, de volgende, in het goud geborduurde, woorden: *Aan de getrouwheid van het goede Volk van Napels.*

NAPELS *den* 1. *Februarij.* Gedurende eenige dagen bespeurde men onder de Troepen eene groote beweging; de eene Revue volgde de andere op; de aankomst en het vertrek der Kouriers was onafgebroken, terwijl de menigvuldige zittingen van den Staatsraad, te gemoet deden zien, dat er groote gebeurtenissen op handen waren; dan eindelijk begint zich het geheim te ontwikkelen: tien duizend man troepen van linie van allerleije wapenen, hebben zich sedert drie dagen, in vier Colonnen, met eene schoone Artillerie bij zich, naar de Marken en de grenzen van den Romeinschen Staat op marsch begeven. Een ander Korps van 12000 man keurtroepen, waar onder 4000 man Kavallerie, zal zich insgelijks in beweging stellen; 4000 man van de Koninklijke Garde hebben gisteren bevel bekomen zich gereed te houden om met hunne Equipagien te veld te trekken; ook is een gedeelte der stedelijke Garde opgeroepen, ten einde den dienst in de Binnensteden waar te nemen. Men ziet met het grootste ongeduld depeches van Weenen te gemoet; dezelven zullen waarschijnlijk over het vertrek van den Koning beslissen, welke in zeker geval, besloten heeft om zich aan het hoofd van zijne geheele magt te stellen. Doch wie zijn als dan de vijanden die wij te bestrijden hebben? Dit is in het tegenwoordig oogenblik de vraag die men elkanderen met bekommering doet.

ANCONA *den* 3. *Februarij.* Z. Exc. de baron *Carascosa* heeft een parlementair aan de Italianen van de landen der Marken en der Legatien uitgevaardigd. Men merkt de volgende zinsnede in dezelve op: „ Volken van Italien! zijt vereenigd onder de banieren van den grooten Vorst, den held der eeuw, *Joachim*, onzen Souverein. Hij wil uw geluk en gij allen zijt zijne kinderen, onder welke benaming het verschil der landen u doe bekend zijn. Rangschikt u onder dien onoverwinnelijken veldheer, wiens arm zich, in den vorigen oorlog, zoo magtig heeft uitgestrekt, om uwe provincien te beschermen tegen de ijsselijkheden, welke de andere landen van Europa verwoest hebben."

Men weet nog niet, wat Z. Exc. bedoelt; het schijnt, dat het hof van Napels uitgestrekter ontwerpen heeft gevormd, dan men tot dus verre vermoed had.

Er zijn 3700 man nieuwe troepen alhier binnengerukt; zij zullen alhier garnizoen houden, en die, welke vertrekken, vervangen.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN *den* 9. *Februarij.* Het is thans zeker dat de zaken van Polen en van Saxen, in de zitting van eergisteren op eene beslissende wijze afgedaan zijn. De uitslag daarvan is nog niet publiek gemaakt, doch men verzekert vrij algemeen dat het Koningrijk van Saxen tot op 1300,000 zielen gebragt zoude zijn. De overige 700,000 zijn aan Pruissen afgestaan, hetwelk daarenboven nog schadevergoeding aan den Rhijn bekomt. Naar men zegt zal de Nahe, op den linkeroever van dien vloed, en de Lahn, op den regteroever de grenzen van dat Koningrijk bepalen.

Naar men zegt zoude Baden en Hessen tot het Comité der Duitsche zaken toegelaten zijn.

Zijne Majesteit de Keizer heeft het volgend bevel doen publiek maken:

„ Z. M. de Keizer en Koning in overweging nemende, 1. dat over het algemeen het spel noch misdadig noch verboden is; 2. dat men in Italien aan het Hazardspel gewoon zijnde, het beter zoude wezen hetzelve toetelaten, mits onder een openbaar toeverzigt gesteld zijnde, dan door het te verbieden, den weg tot misdadige geheime overtredingen te openen; en eindelijk ten 3. dat, daar de Speelbank een der voornaamste inkomsten der Schouwburgen uitmaakt, welke, zonder denzelven niet zouden kunnen bestaan, ten ware het Gouvernement aan dezelven aanmerkelijke voorschotten dede, heeft bevolen, dat de Hazardspelen in de Ridotto van Milanen, bij voortduring veroorloofd zullen zijn."

Den 1. Maart aanstaanden, zal het Oostenrijksch Burgerlijk Wetboek te Venetien, en den 1. April in Lombardijen ingevoerd worden.

De Nota door den Prins *von Hardenberg*, met betrekking tot de vereeniging van Saxen met Pruissen ingeleverd, was van den volgenden Inhoud:

„ De ondergeteekende, staats-kanselier van Z. M. den Koning van Pruissen, aan welken Z. M. de Keizer van Rusland een onderhoud heeft gelieven toe te staan, over de te maken schikkingen aangaande het hertogdom Warschau, heeft zich bevlijtigd, om den prins *von Metternich* den uitslag van die conferentie mede te deelen. Ten einde een onderwerp van dat aanbelang niet bloot te stellen aan de onzekerheid, die uit een mondgesprek ontstaan kan, heeft hij gemeend te moeten onderteekenen hetgeen hij in het geval gewest is, in de hier nevensgaande nota van den aden december (n°. 1), te zeggen. Den 10den december, ontving hij van den prins *von Metternich* het antwoord (n°. 2) met de daarbij gevoegde lijsten of staten.

„ De inhoud van die nota, zoo verre Saxen aangaat, heeft den ondergeteekenden des te meer verwondert, daar dezelve met de te voren zoo bij monde als schriftelijk gedane declaratien niet overeenkomt en vooral niet met de hier nevensgaande schriftuur van M. (n°. 3). Bij die nota, als ook bij die, welke onder dezelfde dagteekening aan lord *Castlereagh* geadresseerd is, en die volstrekt dezelfde verklaringen als de nota (n°. 4) behelst, heeft het hof, onder zekere voorwaarden, deszelfs toestemming tot de inlijving van geheel Saxen in het Koningrijk Pruissen gegeven.. Dien ten gevolge is de ondergeteekende des te meer over die verandering van taal verwonderd geweest, vermits men zich, in de verklaringen, bepaald had tot het geven van den raad, om een gedeelte van Saxen aan deszelfs Souverein te laten, en zulks als een middel, om alle de partijen te vreden te stellen; terwijl men thans vier vijfde gedeelte van Saxen wil behouden en slechts een vijfde aan Pruissen overlaten.

„ De ondergeteekende heeft zich, den 11den december, bepaalt tot het maken van eenige aanmerkingen, er bijvoegende, dat hij zich in de noodzakelijkheid gebragt zag, om den Koning, zijnen doorluchtigen Meester, nauwkeurige instructien te vragen, alvorens in eenige nadere verklaring te treden. In dien tusschen tijd heeft de Prins te verstaan gegeven, dat men hetgeen men Saxen aanbood, geenszins als een *ultimatum* moest beschouwen.

„ Vóór alle dingen was het noodzakelijk de bij de nota, van den 10den december, gevoegde lijst te verbeteren. Te dien einde, legde men eenen getrouwen staat (n°. 5) over, waaruit volkomen blijkt, dat Pruissen, in stede van, ten gevolge der bovengemelde lijst, meer te hebben, dan het in 1805 gehad had, daarentegen, volgens die berekening, over de 1200 duizend zielen minder zou hebben.

„ Thans hangt alles voornamelijk af van de beslissing betrekkelijk Saxen. De allergewigtigste beweegredenen stellen zich tegen het verdeelen van Saxen: het welzijn namelijk en de verlangens der natie, die dagelijks meer en meer kenbaar worden; het woord van Z. M. den Keizer van Rusland en het belang van Pruissen, zoo wel als dat van geheel Europa. Tot dus verre is men niet van het beginsel afgeweken, dat Pruissen sterk moet zijn, om het evenwigt van rust te handhaven. Men wil, dat hetzelve eene uitgestrektheid hebbe, die aan hetzelve de middelen verschaft, om zich te verdedigen en dat Rijk niet in het geval stelt, van zich te moeten trachten te vergrooten, ten einde eene noodzakelijke magt tot deszelfs verdediging te behouden.

„ Bij de traktaten wordt, daarenboven, aan dat Rijk het aantal inwoners, die het in 1805 bezat, verzekerd; het is waar, daarbij wordt niets omtrent de uitgestrektheid der bezittingen bepaald; maar er wordt, in allen opzigte, aan hetzelve een geographisch gearrondisseerde Staat toegezegd. De regtvaardigheid vordert, dat Pruissen op dezelfde wijze vergroot wordt, als al de Bondgenooten en zoo vele andere Staten vergroot zijn. Dan waar zal men hetzelve die vergrooting bezorgen, bijaldien men het niet geheel Saxen geeft?

„ Het zou, in alle opzigten, geschikt zijn, een ander etablissement voor den Koning van Saxen en deszelfs opvolgers te stichten. Zijn verder aanwezen in Saxen levert eene onaangename gesteldheid op, welke verre van genoegelijk voor hem te zijn, integendeel, niet dan lastig en hagchelijk zou wezen.

„ Zijne bezittingen zouden steeds door de twee naburige Mogendheden, Oostenrijk en Pruissen, nauw ingesloten worden. De bewoners van het grondgebied, dat hij behouden zou, zouden noodzakelijk gedurige betrekkingen met die van het afgestane gedeelte hebben; hetgeen aanleiding tot onaange-

„ Vervolgens zal men tot het tweede gedeelte der werkzaamheden van het Kongres, welke de zaken van Duitschland ten onderwerpe hebben, overgaan. Den 4. dezer hebben de Prins *van Hardenberg* en de Heer *von Humbold*, aan den Prins *von Metternich* eene Nota overhandigd, in dewelke zij hun verlangen te kennen geven dat de zaken van Duitschland thans hervat zouden worden, doch dat men, aangezien de gevoelens thans niet zoo verdeeld als in den beginnen, waren, tot deze nieuwe zittingen de Gedeputeerden der Duitsche Vorsten, welke tot heden geen deel in dezelven genomen hadden, zoude toelaten. Men ziet dienvolgens eene officieele bekendmaking te gemoet, door dewelke de zittingen van het Kongres plegtig geopend zullen worden. Men kan dus, in plaatse van van het eindigen van het Kongres te spreken, eigentlijk zeggen, dat het thans eenen aanvang neemt. Dan, daar de voorbereidende werkzaamheden reeds zeer verre gevorderd zijn, zal deze tweede zitting van geenen langen duur wezen. De voornaamste punten zullen naar alle waarschijnelijkheid in het laatst dezer maand geteekend worden, als wanneer de Souvereine Vorsten en de voornaamste Ministers zullen vertrekken. De Gevolmagtigden, zullen hunne werkzaamheden omtrent het nog te verrigtene voortzetten, welke werkzaamheden tegen Paasschen afgeloopen zullen wezen. De afschaffing van den Slavenhandel bevind zich onder de geteekende Artijkelen welke Lord *Castlereagh* medeneemt; zoo dat ook dit punt door het Kongres beslist is.

„ Met het begin van Maart zal de Oostenrijksche Armée op den voet van Vrede gebragt worden"

FRANKFORT *den* 14. *Februarij.* Volgens particuliere brieven van Weenen van den 8. dezer, zoude Lord *Wellington* zich zeer onpasselijk bevinden.

Volgens het zeggen van Reizigers die van Mentz komen, heeft zich sedert eenige dagen het gerucht vernieuwd, dat die Vesting binnen kort aan de troepen eener Zuidelijke Mogendheid overgegeven zal worden, en dat het tegenwoordige garnizoen hetzelve verlaten zal.

FRANKFORT *den* 15. *Februarij.* Op het gezag van verscheidene dagbladen, heeft ook het dagblad dezer stad, een Art. geplaatst, behelzende een berigt, bij hetwelk de Hertog van Holstein Eutin aankondigde dat hij voornemens was eene reize naar het heilige Land te doen, en tien personen van onderscheidene Natien uitnoodigde om zich ten dien einde bij hem te vervoegen. De Hertog van Holstein Eutin wederspreekt dit berigt als valsch, alzoo het buiten zijne kennis en zonder zijne toestemming, publick gemaakt is. Ook is het insgelijks van allen grond ontbloot, dat Trieste, hetwelk onder Oostenrijksch Gouvernement staat, de verzamelplaats van dit reisgezelschap zoude zijn.

E F F E C T E N.

Amsterdam den 20 Februarij.

Intr. pCt.		Prijs.
$2\frac{1}{2}$	Holland, Werkelijke Schuld . .	40 à $40\frac{3}{4}$
	——— Uitgestelde dito . . .	$3\frac{3}{8}$ à $3\frac{5}{8}$
	——— Kansbilletten . . .	22 à $22\frac{1}{4}$
	——— Restanten . . .	$1\frac{1}{4}$ à $1\frac{3}{8}$
4	——— Domein-Rescriptien . .	77 à 78
5	——— Sijndicaat Bons, 5de serie	99 à $99\frac{1}{2}$
-	Dito . . 6de ———	$97\frac{5}{8}$ à $98\frac{1}{4}$
-	Dito . . 7de ———	$96\frac{3}{4}$ à 97
-	Dito . . 8ste ———	$95\frac{1}{2}$ à 96
5	Frankrijk, Tiers Consolidés. . .	78 à $78\frac{1}{8}$
	——— Certificaten van dito.	73 à $73\frac{1}{8}$
3	Engeland, Geconsolideerde . .	$65\frac{1}{2}$ à
5	Rusland bij *Hope* en *Comp*. . .	$64\frac{3}{4}$ à $65\frac{1}{8}$
4	Coupons van dito. . . .	62 à $62\frac{1}{8}$
5	Pruissen.	$94\frac{3}{4}$ à $95\frac{1}{8}$
$5\frac{1}{2}$	Spanje, 1807. dito. . . .	32 à $32\frac{3}{4}$
4	Coupons van dito. . . .	12 à $12\frac{1}{4}$
5	Weener Bank.	$21\frac{3}{4}$ à 24
4	——— Dito.	$18\frac{3}{4}$ à $19\frac{1}{4}$
$2\frac{1}{2}$	——— Certificaten. . . .	$23\frac{3}{4}$ à $24\frac{1}{8}$
5	Italien Monte Napoléon. . . .	
-	Napelsche Certificaten. . . .	44 à $45\frac{1}{8}$
5	Zweden.	40 à 41
4	Coupons van dito. . . .	29 à 31
$5\frac{1}{2}$	America. *Hope* en *Comp*. . .	96 à 97
-	——— bij *Staphorst*. 1791. . .	$82\frac{3}{4}$ à $83\frac{1}{4}$

naamheden en eene ontevredenheid zou geven; welke even nadeelig voor de Souvereinen als derzelver onderdanen zouden zijn. Er zou zich een middelpunt van intrigues en kabalen vormen, die onophoudelijk de inwendige rust der beide Staten, ja zelfs de goede eensgezindheid, welke voor altijd tusschen Pruissen en Oostenrijk moet heerschen, zouden belagen.

„ De Koning van Pruissen heeft, op niet zeer bezwarende voorwaarden, Munster, Paderborn en Corveij, met 310,000 zielen aangeboden, om het etablissement uit te maken, dat men voor het huis van Saxen vraagt. Zoo deze aanbiedingen niet voldoende schijnen, dan is de ondergeteekende belast, tweemaal aanzienlijker bezittingen, dan de eerste, op den linker Rhijn-oever, aan te bieden, waar zich eene Stad bevindt, geschikt om eene zeer aangename residentie op te leveren. Luxemburg zou eene gemeene vesting zijn voor het geheele Duitsche bondgenootschap.

„ In de nota van den 22sten october, stemde de heer *von Metternich*, in naam zijns Souvereins, onder zekere voorwaarden, in de vereeniging van geheel Saxen met Pruissen toe. Hij bepaalde zich om het verlangen te betuigen, dat men voor zijnen Souverein een gedeelte van het koningrijk Saxen, aan Bohemen grenzende, behield. Men ontwikkelde de onmogelijkheid, om in deze vordering toe te stemmen. Men bood het bezit aan van een aanmerkelijk land, welks ingezetenen denzelfden godsdienst als de Koning belijden, het geen, wat de magt betrof, hem rang zou geven onmiddelijk na Baden, benevens eene stem in den eersten raad des bondgenootschaps, en alzoo bewees, dat de toestand van dat land niet van dien aard is, dat dezelve het voorwerp eener gedurige ijverzucht tusschen Pruissen en Oostenrijk kan worden; het zou aldus, in alle opzigten, boven het behoud van Saxen te verkiezen zijn, als hetwelk in dat geval minder veilig en onafhankelijk zijn zou.

„ Het zij mij geoorloofd de voorwaarden te onderzoeken, waaraan Z. M. zijne toestemming heeft gegeven.

„ 1°. Dat dit onderwerp met de andere grondverdeelingen van Duitschland in verband blijve; dat, met opzigte tot dit verband, Z. M. als grondslag aanmerke het volmaakste evenwigt van den invloed, waartoe Oostenrijk en Pruissen, met opzigte van Duitschland, genoopt zouden kunnen worden, zoo dat, in het stelsel van verdediging van Oostenrijk en Pruissen; geene dezer beide Mogendheden regtstreeks slagen tegen de andere zou kunnen doen. Dan, zo(?) ...lijkheid van bescherming of van den invloed der twee ...sche Mogendheden kwam op te houden, dan zou Z. ... linie langs den Mein, Mentz er onder begrepen, ... zakelijk voor de verdediging van het zuidelijk Dui... en voor de veiligheid zijner Monarchie beschouwen; van den Mein en die van de Moezel zouden dienvol... de zuidelijke verdedigings-linie beschouwd worden, zou daarnaar de gedeelten gronds moeten regelen, w... schavergoeding en compensatie voor de prinsen van ... en Zuid-Duitschland zouden kunnen dienen.

„ 2°. Onder uitdrukkelijke voorbehouding van ... schen de beide Mogendheden aantegane schikkingen opzigte tot de grenzen, het versterken van ... plaatsen, de handelsbetrekkingen en de vrije vaart ... Elve.

„ 3°. Z. M. heeft op eene volmaakte overeenstemm... beide hoven gerekend, mitsgaders op de wederzijdsche ondersteuning, die zij zich omtrent de zaken van Polen ... geven.

„ Wat het eerste punt betreft, Pruissen treedt vo... in al de oogmerken en beginselen van Z. M. den ... Het is volkomen geneigd aan Oostenrijk den invloed ... laten, benevens de schikkingen in questie, zoo wel ... linker oever van den Mein, als op den regter oever ... Moezel, zonder zich in eenige explicatie in te laten ... vraag, of de vesting Mentz noodiger is tot de verd... van het Noorden, dan voor die van het Zuiden van D... land. De noodzakelijkheid, om hetzelve ten voordee... het gemeene vaderland te behouden, is zoo duidelijk ... het meerderdeel der Duitsche Vorsten geuit, dat Pr... nooit het oogmerk gehad heeft, deszelfs bezittingen ... vesting te vermeerderen, en geen ander oogmerk heeft ... om dezelve als een gemeen bolwerk van het Bondgenoo... te beschouwen. Deze vesting zou door de troepen v... Duitsche verbond bewaard en op gemeene kosten ond... den worden.

Ten aanzien van het tweede punt, zoo heeft men de... pligting aangegaan, om Dresden niet te versterken. ... dergeteekende weet niet over welk punt of over welk...

Zie verder den kant van deze Blad...

...ting nog questie zou kunnen zijn; maar de te maken schikkingen ten opzigte van Dresden, ten opzigte der handelsbetrekkingen voor het wederzijdsch belang en der vrije vaart op de Elve, zijn aan geene zwarigheden onderworpen.

„ Wat het derde punt aangaat, zoo heeft Pruissen, in evenredigheid van deszelfs middelen, reeds zoo veel gedaan, dat men hoopen kan, dit punt op eene voldoende wijze te zien afhandelen.

„ Met uitzondering van . . . . . . weet de ondergeteekende niet dat eenige Duitsche Mogendheid, zich tegen de vereeniging van geheel Saxen met Pruissen verklaard heeft.

„ Deze Mogendheid wil niet, dat het bondgenootschappelijk verdrag gevestigd worde op eenen grondslag, welke, de inlijving van een' der eerste Staten van Duitschland na zich slepende, onrustbarende voor derzelver eigen veiligheid zou kunnen worden. Maar werd de zekerheid van Duitschland en van de leden van hetzelve niet veel meer bedreigd, toen de Koning van Saxen hardnekkig tot het laatste oogenblik, de zaak des vijands toegedaan bleef?

„ Z. M. de Koning van Pruissen vertrouwt, dat Z. M. de Keizer in de inlijving van Saxen met Pruissen zal toestemmen, en den Koning van Saxen, mitsgaders de leden van diens familie de voordeelen zal voorleggen, die een Staat op den linker-oever van den Rhijn hun oplevert. Z. M. verlangt niets vuriger dan, van den eenen kant, zoo veel mogelijk toe te brengen tot alles, wat de naauwe eendragt tusschen de groote verbonden Mogendheden kan behouden, ten einde het belangrijk doel te bereiken, voor hetwelk men geene opoffering te groot moet achten; maar, van eenen anderen kant, kan Z. M. in geene schikking toestemmen, die Pruissen alleen eene steeds durende opoffering zou opleggen. Z. M. reclameert datgeen, wat Hoogstdezelve, uit hoofde der traktaten en der pogingen, die hij gedaan heeft, regtmatig kan vorderen.

NEUREMBERG *den* 13. *Februarij*. In het Dagblad dezer Stad vindt men op heden het volgend Art. onder de dagteekening Weenen den 8. Februarij:

„ De stormen van het Kongres zijn eindelijk bedaard, en de gevolgen eener driemaandige onderhandeling zijn bekend. De groote geschilpunten zijn beslist: het lot van Saxen en van Polen is bepaald. Alle de partijen hebben opofferingen gedaan en zich vereenigd. Reeds bood Oostenrijk in deszelfs laatste Nota, grootere afstanden in Saxen en andere schadevergoedingen aan den Rhijn, aan. Pruissen trad toe, en in de eerste dagen dezer maand, wisselde men verscheidene Nota's, uit dewelke men voorzien konde dat men het eindelijk eens zoude worden. Het aanstaande vertrek van Lord *Castlereagh* naar Engeland, heeft niet weinig tot de beslissing toegebragt. Zijn opvolger was reeds aangekomen en men had nog geen resultaat waarvan hij het berigt naar Engeland konde brengen. Dit bragt hem in het geval alles wat hij konde te werk te stellen om nog voor zijn vertrek, de zaken tot eene beslissing te brengen, waardoor dan ook de laatste dagen van zijn verblijf alhier, de werkzaamste van het geheele Kongres geweest zijn; sedert veertien dagen zijn de onderhandelingen zoo mondeling als schriftelijk, onafgebroken voortgezet, en eindelijk was de dag van gisteren de groote dag op denwelken de belangrijke zaken beslist, en de schikking tot stand gebragt wierdt.

„ De hoofdpunten van overeenkomst zijn nog niet ten volken bekend, alzoo men bij de laatste onderhandelingen tot vorige aanbiedingen terug heeft moeten komen; echter hoopt men nog in den loop dezer week, de bijzonderheden te vernemen. Voor het tegenwoordige weet men alleen, dat Thorn en Kalisch in Polen, aan Pruissen komen; dat van Laubau over Bautzen, in de nabijheid van Dresden, een Linie getrokken zal worden, welke over de Elve tot voor Leipzig loopt, en dat alles, wat aan geene zijde van die Linie ligt, aan Pruissen zal komen, zoo dat de geheele Lautznitz aan hetzelve ten deele valt. De schadevergoedingen van Pruissen aan den Neder-Rhijn, moeten insgelijks vergroot wezen. Op deze wijze vormt Pruissen eene groote en sterke staat aan den Rhijn, die deszelfs schepter zwaait over een gedeelte van Saxen, Silesien omvat, en vervolgens aan de Warta tot bij Thorn, de oude grens van Pruissen, zich uitstrekt. Men werkt thans aan andere schikkingen, zoo als ook aan de verdeeling van Landen, welke nog op den linker oever van den Rhijn plaats moet hebben, en alles zal, voor het vertrek van Lord *Castlereagh*, hetwelk men zegt op den 15. dezer bepaald te zijn, afgedaan wezen.

Zie verder den kant van de eerste Bladz.

TE UTRECHT BY DE LEEUW EN COMP.